

# NOVINE

Glasilo Slovenske krajine

Novine prihajajo vsako nedeljo. Cena: doma na skupni naslov 25 D., na posameznoga 30 D., v Ameriko štiri dolare. Amerikanci dobijo za to ceno brezplačno i Marijin List pa Kalendar Srca Jezušovoga, domači naročniki pa kalendar za polovično ceno. Naročajo i plačajo se na upravnisti v Crenšovcih. Prekmurje. Uredništvo je v M. Soboti.

Izdajateo: Klekl Jožei, vp. pleb. nar. poslanec.

Oglase sprejema uredništvo, upravnistvo i tiskarna. Cena oglasov i cm<sup>2</sup> 75 par; 1/4 stran: dobi 20%, 1/2 strani 25% i cela stran 30% popusta za edno objavo. Cena malih oglasov je: do dvajsetipet reči 5 Din, više odvzame reči pol D. Med tekstom cm<sup>2</sup> 1:50 D., v Poslanom 2:50 D. Tako za oglase plača uprava i da za vso oglaševanje od 5% do 50% popusta.

Rokopisi se ne vračajo.

## Na koj moramo že zdaj misliti?

Že zadnjič smo povedali, kak važna je naloga občine. Vsaki, ki je pazljivo prečteo, je lahko spoznal, da na vodstvo občine spadajo pravi možje. Ar se nam obetajo volitve ešče za to leto, zato je potrebno znati, kakši morajo biti tisti, šterim občinarje zavupajo vodstvo občine.

Predvsem je potrebno zebirati ljudi, ki majo kaj ljubezni ne samo do samoga sebe, nego tudi za dobrobiti domače občine. Občina dava nejmre včasi precijeprijetnij poslov, što nema ljubezni do vkupne zadeve, je nede mogeo s haskom voditi. Posebno se mora na to gledati zdaj, kda je precijeposlov, štere je meo prile notarjoš spadnolo na župane. Što nema smisla, da bi se aldüvao ali včasi kaj potrho, te nede mogeo zvršavati občinski poslov. Vsem se nemre po voli včiniti, nešternim je kaj ne povoli i redi mrmrajo na župana, zato mora biti potrplivi tudi s temi.

Ljudi, ki se ne bi šteli brigati za javne občinske posle, nikak ne volite. Takši nikdar, pa tudi pri najvažnejši zadevaj neščejo priti na občinske seje i župan mora dostokrat sam vse zrvnati, sledkar pa samo dosta gučijo. Več ljudi pa več zna, eden zna kaj dobrega tanačivati, pa drugi i vsi vküper zadeve lepše i bogše vrejüjejo.

Moramo pa pri sestavljanj kandidadni listov paziti tudi na to, da pridejo na ravnanje občine ljudje, ki so dobri gospodarje. V občini najmre je največ gospodarski zadev i što si neve doma gospodariti, de ešče menje znao v občini.

Vidili smo tudi v zadnjój številki, da mora vodstvo občine skrbeti tudi za javno poštenost v občini, zato morajo dobiti v roke vodstvo pošteni ljudje. Što je pijanec, naj nede župan, ar bi ne mogeo i šteo zadosta delati proti nemertüčlivosti i javnomi pohüjšanjij.

To naj si dobro premisljio naši pristašje po občinaj i naj tak sestavljajo kandidatne liste, da bodo na listi samo odločni naši pristašje. Polovičarski ljudi, šteri bi zdaj tak rezali, zdaj pa inači, ne potrebüjemo. Časi so resni i samo odločni ljudje se znajdejo v nji.

Pred vsem pa bodi skrb naši ljudi, da bodo popravljeni volilni imeniki. Vsakoga našega pristaša, či je ešče ne vpisani, trbe spraviti v volilni imenik, vsakoga nasprotnika, ki nema volilne pravice, pa zbrisati.

Zastalno se ešče ne ve, kda bodo razpisane volitvi, vendar pa vsa znamenja kažejo, da smo že ne daleč od nji.

Vsaki, ki šče kaj dosegnoti, se mora za časa pripravlati. Kembolo bo vse dogovorjeno i vse pripravleno, tem več gvišnosti je, da pride dobra stvar do zmage.

## Ali je nevarnost za bojno?

Med ljudstvom je razširjeno govorenje, da bo prej bojna. Ktomi govorenji so precijepomogle, zdajšnji nabori. Či s štere vesimalo več dečkov za vojake potrdijo, že začnejo gučati, da to zato, ar misljio na bojno.

V pomiritev ljudstva bodi povedano, da je toti taljanska zgrablivost bila jako nevarna vendar tak daleč se je ne mislilo, da bi prišlo do kakši oboroženi nastopov.

Evropa je ešče trüdna od svetovne bojne. Države so ešče gospodarsko preslabe, da bi mogle začeti znova vojsko. Jasno je, da sta velesili, Francija i Anglija, šterivi vodita dnes vso evropsko politiko, proti boji. Nevarnost je najmre, da, či bi se dve državi začele bojüvati, da bi nastala nova svetovna bojna. To pa je nevarna igra. Zato se velesile na vso moč trüdijo, da bi se to nasprotstvo po mirnoj poti rešilo. Najbole si prizadevle za mirovno rešitev toga pitanja Francija, štera je za zdaj tudi naša najbogša prijateljica.

Musolini je dosta računao na to, da se njemi posreči razbiti malo antanto, to je prijateljsko zvezo med našov, češkov i rumunskov državov. To se njemi je ponesrečilo. Njegov namen je bio, da vse države, štere so nam sosedne, pritegne v svojo zvezo i proti nam. Tak zdaj listi pišejo, da je oblüblao Bolgariji, cele pokrajine v Macedoniji, či bi se štela z njimi zvezati. Bolgarija je to ponüdbo prej odklonila. Nemškoj Avstriji, pa so ponüjali razločne vugodnosti na Južnom Tirolskom, či bi Taljanom dovolili, ka bi njihova vojska šla prek po avstrijskoj zemli v našo Dravsko dolino. Pa tudi N. Avstrija je odklonila njihovo ponüdbo. Avstrijci ešče pač dobro pomljo taljansko „prijateljstvo“ iz svetovne bojne, kda je Italija svojim zaveznikom skočila v hrbet.

Tak stoji dnes položaj. Napetost je precijepelka, nevarnosti za bojno, pa za zdaj ešče nega.

## NEDELA.

po vüzmi tretja. Evangelij je spisao sv. Janoš v 16. poglavji od 16. do 22. vrste. „Jokali bote i žalüvali, svet se bo pa veselio, vi bote žalüvali, ali vaša žalost se spremeni v veselje.“

Gospod govori od veselja. Veselje? — O, kak redke rožice so to! I vendar kelko ljudi skuzi za njimi, kelko ljudi je išče. „Prelübo veselje, oj kde si doma“, popeva narod. Človeško sice tak hrepene za veseljom, da so vnogi ljudje začeli preiskavati, ali je ne mogoče veselje ravno edini cil človekovoga življenja na tom sveti. Epikur, grški modrijan je resan trdio, da je prva dužnost človekova iskati si veselja na tom sveti, zato pa vživati i se naslajati. Meo je za svoje navuke dosta častilcov i navdüšene privržence. Njegove slike so meli vnogi v velkom poštenjej, njegovo podobno so meli vžgano v svoje kupice i svet, posebno veseljaški, ga je častio kak svojega odrešnika, ki je bio telko moder, da je človeštvo rešo moreči skrbi. Pa tej navuki so pokazali naskori svoje poganske sade. Privrženci njegovi navukov so se pogražali v življenje, štero je bilo podobno bole živinskomi kak pa človečemi. Zato so modrijani njegov navuk zavrgli kak velko zмотo. Lukrecij, rimski modrijan je ešče ednok obnovu te navuk, pa je bio znova zavrženi kak zмотa. Le v denešnjem časi začne te navuk dabliti pali privržence. Denešnji moderni svet, ki ma ne po imeni nego bole po svojem dühi, po svojem življenji precijepoganskoga na sebi, tudi ma na sebi znamenje veseljaštva. „Vživlimo, dokeč smo na sveti“, to je navuk denešnjega časa.

Kristus pa ki je prineseo na te svet največ veselja, loči med veseljom, loči med svetskim, telovnim i med düševnim, nebeskim veseljom. Prvo je zvünešnje, je kričavo i se najde po plesišči, goščenjaj, v razvüzdanom življenji i je kratko, po šterom se zbüdi naskori düšna vest i peče, drugo pa je tiho, znotrašnje i se pridobi navadno po zatajüvanjij samoga sebe, po boji proti sküšavanjom sveta, i hüdogo düha. Znamenje znotrašnjega, dühovnoga veselja je, da bo večno. I na to veselje pozavle Kristus svoje apostole i z njimi vred vse nas v denešnjem evangeliji, kda pravi: „Jokali bote, i žalüvali, svet pa se bo veselio; . . . ali vaša žalost se spremeni v veselje.“

## Iz našega domovinoznanstva.

Zakon nebi dosegnio svojega namena, či se ga nebi spelavalo. Zato je nujno potrebna v državi oblast, štera ma na skrbi obstoječe zakone i zvršavle, ka tej določüjejo. To delo opravla takzvana zvršavajoča ali upravna oblast, štera se ravno zavolo toga tak imenüje, ar z izvršavanjom zakonov upravlja državo.

Po obstoječoj ustavi pripada upravna oblast samo krali. On pa je ne zvršavle sam nego po svoji poedini ministraj, šteri so najvišešnji državni uradniki. Za svoje delo i zadržanje so odgovorni i to najpre krali, od šteroga so postavljeni ali imenüvani, potom pa ešče narodnoj skupščini, štera zakone davle. Tožiti ministra zavolo prestopka ustave i drugi državni zakonov smeta i krao i poslanska zbornica. Vsi ministri s svojim predsednikom vred tvorijo ministrski svet ali vlado, štera se mora vsikdar opirati na zavüpanje krala i narodne skupščine.

Dokeč se z zakonom inači ne vredi, je po dozdej obstoječi predpisaj najvišešnja državna uprava ali ravnanje razdeljeno na delokrog sedemnajsteri ministrstev:

1.) ministrstvo za zvünešnje zadeve vrejüje odnošaje naše države z drugimi državami. Po glavni mestaj drugi držav nastavlja konzule i poslanike, šteri nas tam zastoplejo;

2.) ministrstvo za znotrašnje zadeve skrbi za red i znotrašnje upravo države; njemi so podrejeni velki župani, okrajni glavarje i drugi upravni uradniki;

3.) ministrstvo za pravosodje rešavle zadeve pravosodnoga značaja, Pod njegovo roko spadajo sodišča i vsej vrst sodniki itd.;

4.) ministrstvo za prosveto ma skrbeti za kem popunejšo izobrazbo vsej državlanov, zato predvsem vodi šolstvo od najnižišega (ljudske šole) pa do najvišešnjega (univerze);

5.) ministrstvo financ skrbi za državno blagajno (kaso). Narodna skupščina mora vsako leto sprijeti do 1. apr. proračun (to je že napraj napravljeni račun) letni dohodkov i potrošov, to ministrstvo pa mora gledati, da se dohodki v pravom časi zberajo, izdatki pa pravilno trošijo;

6.) ministrstvo za vojsko i mornarico skrbi za obrambo države na sühom i na morji. V te namen se zdržavle vojska, štera obstoji iz pešije, konjenjkov, topničarov (kanonirov) i podobni vrst na sühom, na morji i vodinaj pa je bojna mornarica;

7.) ministrstvo za promet skrbi za vse, ka naprej pomaga prevažanje, najmre železnice, eroplani, ladje za promet na morji itd.;

8.) ministrstvo pošte skrbi za poštni (pisma, penezi, paketi), telefonski i telagrafski promet i zdržavle

vse naprave, štere se pri tom potrebujejo;

9. ministristvo za trgovino pa industrijo podpira razvijanje i napredek naše industrije i trgovine pa sklenjavle v te namen z lückimi državami trgovske pogodbe;

10.) ministristvo za polodelstvo pomaga zbogšanje našega gospodarstva (polodelstvo, živinoreja, rojarstvo, vinarstvo itd.) i si prizadevle odstraniti, ka bi moglo tomi škoditi (poplavljenje z būranjom, močvare i meke s süšenjom, živinske betege s vceplavanjom itd.);

11.) ministristvo za šume i rüde gleda, da se čistine znsadijo, indri pa, kde so že šume, de se z istimi spametno gospodari. Ravnotak skrbi to ministristvo, da se v rüdnikaj s haskom dela i da se odpirajo novi rüdniki;

12.) ministristvo za javna dela ma skrb, da zida razločne državne zgradbe (hrame, ceste, moste itd.) i je zdržavle;

13.) ministristvo za agrarno reformo zvršavle razdelitev veleposestniške zemle med siromaške državlane i kuša neoblüdene kraje naseliti (kolonizacija);

14.) ministristvo za narodno zdravje pomaga vsa sredstva, da se zdravstvene prilike med narodom zbogšajo, pa zdržavle javne bolnice (špitale), podpira zasebne zdravstvene zavode, pobija poprijete betege, razširjavle z vsakovrstnimi predavanji med najširšimi plastmi naroda smisel za čuvanje zdravja i podobno. Tesno v zvezi stem je

15.) ministristvo za socijalno politiko, štero ma žmetno nalogo posebno zdaj po bojni, da skrbi za invalide, sirote i vdovice tistih, ki so v bojni spadnoli, potom pa da pomaga delavstvu v njihovi teški razmeraj, skrbi za izseljene, za obnemorene nastavlja hiralnice, za pohablene i zapüššene razločna zavetišča (za slepe i glühoneme, za sirote brez starišov) itd.

16.) ministristvo za vere vodi posle, šteri se nanašajo na poedina verovadlivanja. V našoj državi najmre obstojajo verovadlivanja: katoličansko, pravoslavno, evangeličansko, muslimansko (mohamedansko), izraelitsko pa ešče nekaj menši. Ar vsaka tej verstev sodela z državov za občno dobrobiti državlanov, ma tüdi država nasproti poedinim cerkvam stalne dužnosti (pomaga pri plačüvanji dühovnikov, verevučitelov, pri zdržavanji bože službe, i drügo); nazadnje je

17.) ministristvo za izenačenje zakonov, štero se briga, da se razločni zakoni, ki so pred bojnov bili napravleni, za posamične pokrajine, s šteri je nastanola naša država, denešnjim prilikam primerno popravijo i zednačijo.

Ministri pa vsej tej poslov neopravljajo sami, nego majo po vsoj državi svoje uradništvo, šterih pravice i dužnosti so s posebnim zakonom natenci določene.

Pred kratkim smo že pisali, da je država zavolo ležejšega ravnanja bila z vidovdanskov ustavov razdeljena na menše upravne edinice, tak zvana okrožja. Za nas je važno naše mariborsko i ljubljansko okrožje, ar v tema živi naš slovenski narod. vsako okrožje pa obstoji iz okrajov, okrajji pa iz občin.

Tak okrožje, kak okrajji i občine majo vsako za sebe nekaj popunoma svoji lastni zadev, šteri indri nega. Tak se morajo prebivalci gorate Gorenjske-ljubljanske oblasti brigati s svojimi planinami, s hodourniki (planinskimi jarki, šteri v nevihti jako na rastejo), s čim v pri nas Slovenskoj Krajini nemamo opraviti. Za takše i podobne posle šteri brigajo samo občino, okraj ali okrožje, so se z ustavov osnovala posebno samouprave. Z okrožnimi zbornicami, v štere smo pred kratkim volili se je prinas vpejala okrožna samouprava, drüge pa s tala čakajo, da se je ožive. Od toga pa drügoč.

## Zasedanje mariborske oblastne skupščine.

Mariborska oblastna skupščina je v primerno kratkom časi sprijela svoj proračun. Vse naprej zračunane potroše i dohodke, so stranke sprijemale skoro brezi nasprotstva. Naša Slov. ljudska stranka, štera ma večino v toj skupščini, je tak zarazmila potrebčine ljudstva i je s tak resnov volov začela delati za njihovo zadositev, da niti nasprotne stranke neso mogle tomi ugovarjati, či neso štele na sebe vzeti odgovornosti pred svojimi volilci, da so istinskim nevolam volilcov ne štele pomagati.

V tom proračuni izkazani izdatki znašajo vküпно 72 milijoni 184 jезero dinarov. V tej podatkaј so v precišnjoi meri zapopadjene tüdi potrebčine naše Krajine.

Zanimivo je to, kak se je v sejaj oblastne skupščine resno začelo delati. Delo je razdeljeno na posamične odseke, šteri majo dužnost, da se posebno brigajo za zadeve, štere so njim zročene. Niedna oblastna skupščina v državi nema že telko dela za sebov kak slovenskivi. Največ tej niti nemajo svoji proračunov, niti posamični odsekov, ki bi si delo razdelili.

Najvekše delo i uspeh pa je to, da sta slovenskivi oblastni skupščini dobili nazaj indašnje imanje dežel ali kak bi mi pravili varmegövöv. Pod nekdašnjov avstrijskov državov so mele posamične dežele razločna imanja, iz šteri haskov so plačüvale svoje potroše. Ta imanja si je centralizem osvojio, i je vlekeo njihove haske. Naša stranka pa je izbojüvala, da so ta imanja prišla nazaj v lastnino zdajšnje oblastne skupščine. I to je ne mali pridobitek. Samo Rogaška Slatina nosi letno žmetne milijone. Pa tüdi rüdniki za premog so preci hasnoviti. S tej dohodkov de oblastni odbor pokrivaio svoje izdatke.

Prišestno prinesemo podroben proračun, iz šteroga se vidi, da je oblastna skupščina tüdi na našo Slov. Krajino nekaj mislila.

Iz toga dela oblastne skupščine je pač razvidno, da je naša stranka politično zrela i se ne boji dela. Vseširom indri, kde nega poslancov naše stranke neščejo sprijemati od države, dela naši poslanci pa se bojujejo za kemvekši delokrog, da bodo s tem pomagali našemi ljudstvu.

**Podpirajte**  
**„NOVINE“!**

## Ešče ednok dopisniki „Slovenca.“

K rečam, štere smo dnes tјeden naslovili na dopisnika Slovenca moramo dodati nekšo razlago. To pa zato, ar so nešteri naše reči krivo razmeli

Naš namen je bio i je, vse tiste, ki iz »Slovenske Krajine«, glase pošilajo v »Slovenca« zdrüžiti, da vsakovrstni glasi, ki bi kalili mir med nami, ne prido na objavo da glasi našami ljudstva hasnijo ne pa škodijo. Od naše domače dühovščine i od našega celoga prekmurskoga ljudstva je dosta laži prek Müre razširjenih. Za to pa mamostopa sto dokazov. Da se te laži ne držijo gor i da se zato zblizanje med nami to i ono stran Müre ne pretrgne nego spopolni, smo mogli i moremo napisati dopisnikom par navodil. Te mile kritike nieden ne je i tüdi ne bo zamerilo, če ga vodi tisti namen, ka i nas: ljübezen, ki vstvarja mir.

Od prvoga prečiščavanja v Türnišči še par reči. Dnestјeden smo svoje povedali dopisniki. Edne reči neso omenili, što je deco pripravlaio, jeli g. kaplan ali plebanoš. I zamerili so nam g. kaplan pa se pritožili pri uredniki Novin, ka so jih te prej napadnole. Slovesno moramo izjaviti, ka toga niti v misli neso meli. Dopisnik bi mogo tak poročati od prečiščavanja v Türnišči ka se ne bi razmelo da je isto samo tam bilo. Ar pod goglavje »Slovenska Krajina« piše, se je njegov glas tak tolmačo, da v celoj Slov. Krajini samo v Türnišči se pripravljajo deca na prvo sv prečiščavanje. To je pa krivica. On bi mogo tak sporočati, *povsod* se pripravljajo, a v Türnišči g. kaplan ponavljajo tisto, ka so pred bojom že naši dühovniki tüdi v večih mestah vpelali, slovesno *prvo sveto obhajilo*. Nieden pameten človek to ne zameri g. kaplani Greifi, nego se veseli njihovoј gorečnosti, ka so napravili nedužnoj dečici lepo nedužno veselje s skupnim zajtrkom i z podobicami z celov slovesnostјov. Zamerilo se je samo dopisniki — ki pa neso g. kaplan Greif, — da je to lepo slovesnost tak objavo, ka se je zbüdilo mrmranje po drügh farah.

Zato ešče ednok prosimo vse dopisnike, naj se zdrüžijo i s svojimi dopisi mir potrdjavajo, pravico zagovarjajo brez poglda na desno i levo. Vse pa, ki te vrstice čtejo prosimo, naj v njih vidijo samo ljübezen i nikaj drügo.

## Slovenska Krajina.

— † **Gospa Böličova roj. Most Marija**, od štere smo v zadnoj številki pisali, da so betežni, įso dneva 29. aprila v bolnici v Gradci mirno v Gospodni zaspali. Itaki popodne se je po celoj Soboti razneseio glas, i žalost je obišla vnogo srce, ar so imenüvana bili pri vsej, ki so ji poznali, jako prilübleni. Naravnoč vzgledno so pa zvršavali svoje verske dužnosti. Njihova gorečnost ji je nagibala, da so vsako jütro, v rani vöraj bili v cerkvi i stalno hodili k vsakdenešnjemi prečiščavanji. Bili so lepi zgled vngim. Vnogo tužno srce, ki žalüje za njimi pa tolaži vüpanje, da vživlejo najem pri Njem, šteroga so natelko ljubili i telkokrat obiskali na den. Njim naj bo Bog smileni

plačnik, njihovoј rodbini pa naše sožalje!

— **Turnišče.** Barica Zver iz Nedelice je küpila za Marijino podobu v törjanskoј cerkvi prekrasni obleč. Celi obleč so umetniško izgotovile čč. sestre uršulinke v Ljubljani. Plemenitoј darovnici naj Marija sama povrne njeni dar.

† **Lepa smrt vrle mladenke.** Pred nekaj meseci je vlegla Kovačičova Marika s Kroga, ar jo je napadnola nagla jetika. Cela ves je nekam žalostna zazdejnola za njov. Vsaki jo je rad meo i globoko spoštüvao. Komaj je bila stara 19 let, pa je že v tej letaj pokazala svojo plemenito düšo. Bila je do vsakoga vlüdna, posebno pa je ljubila betežnike. Bila je dostakrat pri obhajilnom stoli Jezusov gost, šteroga je tüdi v svojem betegi večkrat pobožno sprijela na domi v svojo düšo. Ravno je minola meša na Forjanovo, kda se je razneseio glas po vesi, da Marika vмира. Zaželela si je ešče ednok svojeга dühovnoga voditela. Kda so prišli i jo pitali, ali ji pozna, je povedala njihovo ime. Nato je ešče povedala za njimi iz globočine svoje düše: »Jezus, pomagaj mi!« i je tak z imenom »Jezus« stopila v vekivečnost. Lepo življenje, lepa smrt! — Kak so jo ljudje spoštüvali je pokazao njeni lepi sprevod. Bilo je dosta lüdi i niedno oko je ne ostalo süho pri slovi, štero so njoj spopevale njene tovarišice. — Vüpanje nam pravi, da si srečna, zato se spomni kaj z nas, ki se ešče vojsküjemo! Domačim naše sožalje!

— **M. Sobota. 23. pretečeni mesec** je bio pri Benki demokratski shod, na šteroga so sobočki voditeli Pribičevićove stranke pozvali tüdi poslanca dr. Pivka, da — kak piše „Jutro“ — obnovi krajevno organizacijo SDS. v Soboti, štero so potomtakšom oni morali sami „zafurati“. „Jutro“ davle stem jako božno sve-dočanstvo sobočkim demokrat-skim glavačom; ovači pa so tej gospodje morali to tüdi sami sprevideti, ar so zročili — kak piše »Jutro« — vajati iz rok i je prekdali domačinom.

— **Rogašovci. 24. pretečenoga meseca** je bio tü shod slabostojne Pribičevićove stranke, na šteroga je prišeio tüdi državni posianec te stranke dr. Pivko. Dosta lepoga so nam znali te gospod povedati, ešče več pa g. notar Koder, ki so Pivka k nam pripelali. Mi vsi, ki smo bili tam smo mislili, da nam teva gospoda poveta, zakaj je njihova dična stranka leta 1925., kda je bio sprijeti v finančnom zakoni amandman, ki je dao oblast sodnomi ministri, imenitnomi pristaši (kotrigi) Pribičeve stranke, da nastavi v Gornjem Prekmurji sodišče, toga ne včinila. Či so njoj resan pri srci naše potrebčine, zakaj je ne toga te napravila! Da bi od toga kaj čüli, zato smo prišli na shod, ali nihče od gospodov nem je ne šteo nikaj povedati. Zato smo pa sklenoli, da tem gospodom telko časa ne verjemo nikaj, dokeč njihova stranka v dejanji ne pokaže svoje ljübezni do naše Slovenshe Krajine, pa naj že pripela te g. Koder k nam samoga dr. Žerjava ali Magari Pribičevića.

— **Strela je treščila** prvo nedelo maja popodne v Verešovo hišo v

Šolskoj vulici, šteta pa je ne napravila nikšega kvara, ar je šla po strel vodi naravnoč v tla.

— 46 milim. dežča je spadnolo dneva 1 toga m., kda je zadvečara bila strahovita nevihta, kak je pokazala ombrometerska postaja (na gimnaziji) v Soboti. Telko dežča v tak kratkom časi je ešče ta postaja ne pokazala.

**Podpora „Dijačkom domi.“**  
M. Krajina piše, ka je ministrstvo dalo „Dijačkom domi“ v M. Soboti 10.000 din podpore, zdaj pa je veliki župan v Maribori dao naznanje, ka je ta podpora bila za Martinišče. Cela zadeva je etak. G. poslanec Klekl so lani po leti pri ministerstvu za vere od katoliškoga oddelka osebno dosegnoli 10.000 din. podpore za Martinišče. To je tudi ministrstvo včasi dalo na znanje našemi škofijskomi ordinarijati v Maribori, te pa nam. Izplačilo bi mgolo priti od fin. delegacije v Ljubljani. Ar je dugo ne prišlo, je g. poslanec Dr. Hohnjec osebno urgerao v Beogradu. Zadnje dni decembra je fin. deleg. dobila nalog za izplačilo. To je včinila potom vel. župana v Maribori, samo ka na napačen naslov. Bilo je napisano: „Odboru za zgradbo dijaškega doma v M. Soboti“. Falilo je ime Martinišče i tak prišlo v druge roke. Gda smo to zmešlingo dali na znanje v Beograd so se tam jako čudili, kak je podpora, dana katoličanskomi zavodi, od Dr. Lanoviča, načelnika za vere kat. oddelka iz budžetne postavke za katol. zadeve, mogla priti na evang. Dij. dom. Zato mi na vsako formo zahtevamo to ka nam ide. Či je pa evang. dom tudi proso podporo pa jo dobi, njemi iz srca privoščimo. Zvedili smo pa, ka je tozadevna njegova prošnja ešče dozda nerešena i leži pri ministrstvi.

## Zvünešnja politika.

V Avstriji so meli na Belo nedelo volitvi v parlament (državni zbor). V posamični deželaj (Štajerskoj, Koroškoj, Gradiščanskom itd.) so se zednim tudi volitvi v deželne zборе. Vdeležba je bila po vsoj državi izredno velika. Uspeha pravzaprav volitvi neso prinesle nikšega, ar je razmerje med strankami ostalo takše kak je bilo prle. Nasproti ešče vsikdar najmočnejšoj krščansko socialnoj stranki je ostala neskrhana jako močna socijal demokratična stranka. Koroški Slovenci so si v deželni zbor pribijovali častno dva poslanca. To osvedočuje, da slovenske postojanke tam kre Drave, Zile i Vrbovskoga jezera stojijo nerazrušljivo. Vüpanje narodnj nasprotnikov je prazno.

Na Japonskom maju tudi svoje težkoče. Gospodarska kriza je napravila tudi politično krizo. Med bojnov so si nešterne osebe i akcijske družbe nagradile nesmerno bogastvo. Pred kratkim je edno takše podjetje prišlo na boben (licitacija). Ta kreda je potegnola za sebov tudi kakši 30 bank i bržčas se njim ešče šteta pridruži. Tak močen i nageo gospodarski vdarec je napravio doma na Japonskom spadaj vlade, čütijo ga pa tudi indri po drugi državaj, štete so bile z Japonskov v trgovski zvezaj.

**Konferenca Male antante** (zveze), v štetoj je naša država, Češkoslovaška i Rumunija, se začne proti konci prišestnoga tjedna v Jachymovu v severozahodnoj Češkoj. Razgovarjali se bodo predvsem od političnoga položaja v Evropi, zato pa pride tudi jugoslovansko-italijanska svaja na vrsto.

Naša država se pripravla, da sklene celo vrsto trgovski pogodb z

drugimi državami, tak s Čehoslovaškov, Švicov, Anglijov, Grčijov i drugimi.

## Prekusnice.

Vrli je bio. Sodnik, šteti je šteto zlepa tovaža spraviti na pravo pot, njemi je lepo nagovarjao: „Vidite, kak vrli ste bili, cele 20 let vas je ne bilo tü, zdaj pa se pali ednok tü znajdete. Kde ste bili tej 20 let?“ — Tovaj: „V vozi.“

**Šteri bole zna?** Trije slikarje (malarje) so se med sebov štükali šteti lepše naslika kakšo podobo.

„Napravo sam sliko,“ se je hvalo prvi, „da so vtice priletele i na veke sedale.“

„To je ne nikaj,“ pravi drugi, „Jaz sam naslikao takšo sliko, da je sunce, šteto sam na njo namalao, resan segrevalo.“

„Vsevküper to je nikaj ne,“ se oglasi tretji, „fiškališa sam naslikao, pa tak živo, da sam ga morao dati vsaki den obriti.“ Šteri je najbolje lagao?

ODDASEPO

dobra oštarija, vse zidano z tremi plügami zemlje, pa lepi sadovnjak, ograd, njiva i šuma. Što šče küpiti, naj se zglati pri lastniki JANKO CVETKO v Globoki p. Ljutomer.

FALCENI

## Sühi jegnjedov les,

nažagani za čakatur in tudi za roženice, je k odaji od dnes naprej vsaki den, pri CIGAN JOŽEPI na marofi v ČRENDOVCI.

## GOSPODARSTVO.

### Gnojišče.

Zadnjič smo čüli kak važen je za polodelavca gnoj. Isti pa se dela navadno na gnojišči, zato pa bomo dnes nekaj čüli od gnojišča.

Bodi pa naprej povedano, da je malo gnojišč po naši krajej, šteti bi odgovarjali razumnomi verstvi z gnojom. Gnojišča mrajo pač biti takša, da se v njem da naravnavati tudi prhnenje gnoja.

Jako važno je za gnoj, da se z vodov, šteta bi se z gnoja odcedjavala ne vzeme gnoj dosti njegovi moči. Preci gnojšnice pa se scedi ravno v zemlo pod gnojom. Zato napravimo gnojišči pravo dno. V te namen moramo jamo, gde ščemo meti gnojišče, nabiti dobro z ilovicov. Ilovica najmre ne pišča skoz vode. Na ilovico pa je s prodnim kamnom potaracati, da tarac čüva ilovico, ka se ne zdere gor.

Jama za gnojišče mora biti globoka okoli 60 do 80 centimetrov. Či je jama preplitva, pride vekši tao gnoja visiko nad zemlo i se preveč süši, či pa je jama pregloboka, je za gnoj prehladno i se gnoj skisa namesto da bi prav prehno.

Stene jame je najbokše obzidati z žežganov opekov (ciglom). Dobro je vzeti opeko, šteta je bila pri žganjej poleg ognja i je močno žežgana, da v vlažnoj gnojšnici duže drži. Pri zidanji pa nesmemo jemati navadnoga morda, ar bi zid piščao gnojšnico skoz i nebi mogli dosegnoti tistoga haska kak ovači. Najbogše je v te namen vzeti mord s cementa, da stena kelko telko drži vodo. Stena mora biti nekelko nad zemlov, da či pride kda,

## Mihael Mihajlovič Fujsov. V življenje.

### Prvo poglavje.

»Paro mi pohüjšavleš,« so djali plebanuš skoro trdo.

»Resan?« je pitao študent, se nagnao nazaj i pihao z vüsta dim.

»Vsakši bogi den pritožbe, največ pa šče v pondelek, po nedeli. Što bi si vse zapomno. Vej sam znaš, ka. Jaz te ne vidim, ar sam pred oltarom. Vej te Bog, ka delaš. Sit sam vsega. Znam, ka nej nikaj takšega, ali lüdje že najdejo kaj na tebi.«

»Pridem v cerkev, šče ne vem, što je okoli mene. Ne poglednem, što je prišeo mimo. Se ne obračam nazaj.«

»V šegeštijo boš hodo odsemao.«

»Pa do gučali, ka sam gizdav...«

»Naprej!« je völo plebanuš, kda je nekak poklunkao. Dijak se je zdigno i stopo k okni, kadio i gledao na kunik.

»Naprej!« je ponovo plebanuš.

»Hvalen bojdí Jezuš Kristuš.« Bio je Vanč. mladi dečko, v zadregi je pogledno plebanuša i študenta, vrteo krščak v rokaj, kak da bi najrajši včasi odišeo.

»Misló sam, ka ste sami,« je začno boječe.

»Ka pa bi te rad, Vanč?«

»Tak nekaj... pa...«

Študent je pobrao krščak i šo proti dveram.

»Zbogom, domine!«

»Ne, ne!« je proso dečko zosagan. »Bog ne daj, ka bi zavolo mene

šo. Sedi, France, je gučao proti dijaki. »Priateljja sva, ne žali me!«

On je šo nazaj k okni: »Če nesam na napoto. Misli si, ka me nega tü.«

»Sedi!« je völo plebanuš dečki. »Pa povej, ka znaš!« Dečko je vrto krščak, pa gledao boječe okoli, včasih je pogledno šče plebanuša, kak bi šteto pitati, ali naj začne, ali nej.

»Nedela je bila včeraj!« je začno naglo pa henjao, ar nej znao, jeli je začno prav ali nej.

»I muzika!« je pomagao plebanuš.

»... i muzika.« Sklono je glavó in zardeo. »Pa sam si nej znao kaj!«

»... in si šo v krčmo.«

»Šo sam v krčmo — pa vej že itak znate, ar Vam je France povedao.

Zakaj ste me vpisali v družbo? Jas sam nej za takšo družbo. Telko časa so mi prigovarjali...«

»No, ka je bilo v krčmi, njemi je v reč vüjšeo plebanuš.

»Vej Vam je že ov tam povedao.«

»Nikaj je ne povedao.«

»Nikaj?!... Pravo mi je, ka nikaj ne pove. Pa jes ne vörjem.«

»Če pravim, ka nej!« je ostro povedao plebanuš.

»Te de že resan istina... Z njim sam šo ta,« je začno. »Pozvao sam ga. Gledjte, kda je on z menov, te sam ves inačiši človek, ali kda njega nega, te me je sram, ka sam v Vašoj družbi i pozabim na vse. Ne morem inači... Plesao sam,« je nagnao glavó.

»Kak to?« se je obrno dijak od okna. »Vej si šo z menov domo.«

»Gledjte, gospod, domo meje sprevedo, do dvorišča. Pa sam šo nazaj i sam plesao.«

»S tistov slüžečkov deklov?« je pitao dijak.

»Do dveh po noči. Te sam...«

»No, dele!« je poslušao plebanuš.

»Te sam jo domo sprevedo, do hiše...«

»Ti nesrečnik!« se je užalostio plebanuš.

»Pravim, gospod plebanuš, zbršite me iz Marijine družbe. Jas sam nej za poštene lüdi, grešnik sam. Ka bi se nad menov spotikali drugi. Nikoga nej bilo iz družbe tam, ne dečka, nej dekle, jas edini, pa še plesao sam. Vej sam dober, kda je France z menov, ali vsikdar nemre biti, te sam pa za nikoj.«

»Ka de pa pravila Mariča, kda zvedi, ka si z onov plesao?« Čida je že?« je nanaglo prejšeo plebanuš na drugo stran.

»Levarjeva... Slüžečka dekla je... K Mariči pa več ne bom šo, se bom že z Francom zgučao, on njoj bo povedao, kak pa kaj. Miva z Maričov ne spadava v zakon. Gledjte, ona tak dobra, jas pa... Ka bi šče nadale gučao. Naj bo, pozabim jo, ne bom se več žalostio... France, s te bom se bom pa šče zgučao. Zdaj bom pa šo, pa ne pozabite me zbrisaj gospod, da ne bom delao vsem sramote.«

»Znaš, ka, Vane?! Ti boš ostano šče nadale v družbi in se boš pobogšao. Se boš, ka nej?«

»Ne bom obečao, gospod, ka ne bi lagao. Potrüdio se bom, če bom mogoio i če se va s Francom kaj več vidila. Zdaj pa zbogom!« Počasi in tüo je odišeo, z obraza njemi je sijala neodločnost i nezavüpanje v svojo lastno i völo in bolest nad sam sebov.

»Ka naj ga zbršem, kda sam ga komaj pridobo in mi je najdregši med vsemi. Ne, dober pastir püsti vso čredo in ide za ednov zgübleno ovco... Vej je šče odkritosrčno dete. Če se šče tak malo pregreši, mi pride včasi povedat. Kak tisti cestinarje: Gospodne, slab človek sam,« je gučao plebanuš za sebe i premišlavao.

»Zvečer bo prišeo k meni in me bo proso, ka bi naj šo k Mariči in njoj povedao, naj ga pozabi. Kda jiva bom pa zmario, de me obimao kak dete,« je gučao dijak i prižgao cigaretlin.

»Istina, mene spoštüvle kak predstojnika, tebe pa lübi kak brata. Vej te tudi vsi drugi, pa si njim kak tühinec i te zato tožijo iz maščevanja, z razželjene ljübezni. Naš je, pa se nam tak odteguvle.« Oba sta mučala, študent je gledao na kunik.

Vstopila je küharica in prinesla večerjo i vino. Vöni je sijalo lepo poletno sunce, po cesti so hodili lüdje kola so ropotala.

»Benedic Domine...« je molo plebanuš.

»Amen!« je odgovoro dijak i smekno z vilicami.

(Dale pride.)

posebno pa v dugi sušavaj, kda se nabere več gnoja, se nam isti ne zračni i ne vsuši preveč.

Nad vse važno pa je, da mamognoj zadosta vlažen i da zbiramo vso gnojšnico, štera se cedi skoz gnoja. V prhnečem gnoji najprej so dvojne snovi: edne, štere se hitro razkrojijo i druge, pri šteri se to zgodi počasi. Snovi, štere so že razkrojene, vzeme voda s seboj i tak nastane gnojščnica. Škoda bi bilo za tiste snovi, ki jih je voda vsrkala, da bi na nikoj prišle, zato je navadno znamenje nespametnoga i nemarnoga gospodara, či vidimo, da se od njegovoga gnojščica cedi celi potok gnojšnice prek pocesti ešče mimo tretjega soseda. Najbogše je, da napravimo na konci gnojščica jamo za gnojšnico, kama naj se cedi ona iz štale pa tudi iz gnojščica.

Uprav zato pa mora biti gnojna jama nekoliko nagnjena proti tej jami, dobro je napraviti v te namen nekoliko žlebov po dne gnojščica.

Jama za gnojšnico pa mora biti tudi tak napravljena, da či je potrebno lahko z nje grabimo gnojšnico i z njov polevemo gnoj.

Da gnoj prav prhne, je potrebno nekoliko zraka i toplote. Či je prevroč, prhne prehitro, či je prehladea, pa spoj ne sprhe. Toploto pa lahko reguliramo s polevanjem. Či opazimo, da se preveč kadi, i se zdigavle z njega topla oparica, te ga trbe polevati, či pa nasprotno, te ne smemo polevati, nego ga nekoliko zraščiti, da pride nekaj zraka v njega, šteri pomaga prhnenje. Vnogi gospodar misli, da dobi dober gnoj te, či njemi je isti vsikdar v vodi. Zato na nemalo dvorščaj najdemo, da so vsi jarki skopani po dvorišču tak, da se zlevle vsa dežčevnica v gnojščice. To je kvarno. Od dežča sme na gnoj samo telko spadnoti, kelko ga naravnoč ta z oblakov spadne, več nikaj. Le v dugi sušavaj bi bilo na mestu, da spoljemo, či že gnojšnice zmenka, z drugov vodov.

Za prhnenje gnoja je tudi jako važno, kak je isti na gosto sklačeni vküper. Či je gnoj preveč na rahi i je vmes med njim dosta zraka, te začne plesniviti, ka je za njegovo moč velki kvar. Dobro je teda, da pustimo na gnoj večkrat živino, da ga dobro vküper sklači. Polodelaveč lahko to sam sprevidi, či v leti davle svinjam na gnojščici hrano. Svinje ga scepčejo i je vsikdar bole masten kak ovači.

Važno je tudi, da si polodelaveč okoli gnojščica nasadi košnato drevje, da bo gnojščice v sencu. Kem menje se bo gnoj paro, tem menje de ga trbelo polevati, tem prličnejše bo prhneo i tem več haska mo meli z njega na njivi.

Tudi na to mora paziti polodelaveč pri verstvi z gnojom, da či ma razločno živino, mora gnoj od nje, kelko mogoče, mešati. S tem dosegne, da bi njiva ednako vseširog pognojena i tudi gnoj ma vekšo moč.

Velke važnosti je tudi to za gnoj, kak dugo ga nehamo prhneti na gnojščici. Či ga vozimo prehitro, te ešče komaj na njivi začne prhneti i tistomi povi, šteromi pognojimo, niti nede hasno. Či pa je isti predugo na gnojščici, se preveč steži, postane špehasti i preveč žilav, zato pa ga žmetno ednakomerno po njivi raztrosimo.

Telko od domačega gnoja za zdaj, prišestno pa od komposta i drug gnojil.

## URADNI RAZGLASI.

Srezki poglavar v Murski Soboti razglša sledeče:

**Izseljeniške zadeve.** Zadnjivi dve leti je ameriški konzulat dovoljen broj izseljenikov (kvoto) spopuno vsikdar z že prle izstavljenimi potnimi listi s tem, da je iste dao podugšati. Ravnotak se je zgodilo tudi letos. Zato opominamo vse tiste, ki se ščejo izseliti v Združene države Amerike, da oblasti v našem okrožji ne sprijemlejo več tozadevni prošanj, naj se teda ne trüdijo i si ne delajo nepotrebni stroškov.

**Občinskim predstojništvom** se je naročilo, naj vse včinijo, da kembole zaterejo škodlivce sadovenoga drevja, naj osebe, štere so se potrudile pri pokončavanji, javijo na glavarstvo, ravnotak tiste, proti šterim so morali županje v smisli zakona postopati. Nadale je naročeno, naj se vničüjejo gnezda srek, štere so jako škodlive i so se precu naplodile po naši krajeje.

### Pošta upravništva.

**Matko Matilda, Gančani.** G. poslanec so ti zavolo betega ne mogli odgovoriti. Zglasi se na tajništvu v Soboti, tu dobiš potrebna pojasnila. **Agrarna Zajednica, Zamostje.** G. poslanec so v tom časi nikše vaše vloge od nikoga ne sprejeli. Prle, gda ste se na njih obračali, so na ministerstvu prosili za Vas, a za Slovenijo dozda je to ešče, kak nam je znano, ne dobo nikšega posojila. Vse ide v Jüž, no Srbijo. Uradni list guči od posojila, ali ne od toga, ka ga vi dobite. Naj bolše bi bilo vse koloniste v Sl. Krajini sprejeti v Črensovsko agrarno zadrugo, štera je najmočnejša, ar ma nad dvejezero kotrig i potom nje prositi posojilo. To je naš tanač. **Trajbär Jožef, Dobrovnik.** Predsedniki Ritosi vse povedano i g. poslanec so urgerali v Maribori, da se kem hitrej reši stvar. **Dovica Orlaijova, Dol. Lendava.** Pošljiti kem hitrej svedočanstvo v Maribor na prosvetni oddelek, ka so Vam na Vogrskom stavili penzijo.

### Cene:

**Zrnje:** 100 kg. (metercent) pšenice 300 Din., žita 225 Din., ovs 165 Din. kukarice 200 Din., ječmena 190 Din., hajdint 300 Din., prosa 250 Din., **Živina:** Govenska v Ljubljani kg. 8—11 Din., teoci 10— Din., svinje 15—16 Din. **Krna:** Sena 80—90 Din., slame 40—60 Din. metercent.

### Borza:

1 Dolar 56 Din 74 par, Schiling 8 D. 00 p. Čehoslovaška krona 1 D. 68 p., Nemška zlata marka 13 D. 48 p., Francoski frank 2 D. 20 p., Švicarski frank 10 D. 94 Taljanska lira 2'90 D.

Naročnina ino oglasi se sprejemajo za „Novine“ pri

I. HAHN  
trgovina s papirjem, s pisarniškami in šolskimi potrebščicami. Prekmurska tiskarna v Murski Soboti.

ERDÖSI  
BARNABAŠ  
trgovci z papirrom igračkami v Murski Soboti št. 180. poleg rim. kath. cerkvi ino pošte.

## Prekmursko kat. podporno društvo sv. Ivana Krstitela.

št. 13. spadajoče pod družbo sv. Drüžine. Društvo je ustanovljeno 15 septembra 1920 i. in je najbolše za Prekmurske Slovence in Slovenke v Chicagi. Zavartuje se lahko od 250 do 500 dolarov. Moški in ženske od 16. pa do 55. leta. Deca od 1. leta do 16. Deca plačüjejo vsi po ednoj ceni 15 centov na en mesec, a starejši pa po svojoj starosti, či se mladi da notri menje, či starejši več. Seja je vsakšo 4. nedelo v meseci ob 2 vöri popoldne v Cerkvenoj dvorani sv. Štefaua, Lincoln, št. po 22. Pl. V slučaji poškodbe član ali članica dobiyo za 6 važnejših operacij 75 dol., za zgübo ednoga oka 100 dol., za 2 oke 250 dol., tak ravno za roko ali nogo či je več nej za delo. Za 4 prste na roki ali na nogi 50 dol. Odborniki za leto 1927. so sledeči: Predsednik: Ivan Horvat 2050 W. 23 rd, St., podpredsednik: Martin Gabor, tajnik: Štefan Foy 1929 W. 22 nd. Pl., blagajnik: Ivan Denša 2730. Arthington St, zapisnikar: Marko Vouri, nadzorniki: Števan Horvat, Matjaš Hajdinjak in Mihal Haklin. Društva voditeo: Janoš Hren, vratar: Števan Kreslin.

### Mali oglasi.

**„MAJALA“ mast in milo za obraz** Vam ohrani mladost i lepoto. Napravi kožo belo, odstranjuje vso nečistočo, piščajce, zdečico, jetike in sončene šplinte. Cena za obadvoje Din 20.— Izdeluje in z poštov razpošilja: Lekarna pri Sv. TROJICI D. Lendava.

### Vapno, cement, deske, late, tesani les i. t. d.

küpite najfalej in tudi mate vsakšo vožnjo večkrat plačano, či pridete küpüvat k V. BRATINA v Križevci pri Ljutomeri, šteri vse to ma v zalogi pri novoj hiži blüzi cerkvi.

### K odaji

je edna tračna žaga i edna cirkularka na ročni pogon. Več se zvedu pri ŽALIG LUDVIKI, strojnom ključavničari v Murskoj Soboti.



8 oralov zemlje izvrstne, 1 oral gozda, hiša in gospodarsko poslopje, zidano in z opeko krito, z gospodarskim inventarjem vred, poleg farne cerkve in okrajne ceste v Ljutomeru na najlepšem kraju, primerno za kmetijo trgovino in obrt se takoj proda pod ugodnimi plačilnimi pogoji. JANKO STUHEC posestnik v Ljutomeru št. 80.

### POSESTVO:



## PERGAMENT PAPIR

se dobi po dnevnoj ceni na malo in na veliko pri:

**IZIDOR HAHN**  
MURSKA SOBOTA.

## Hiša s krčmov,

na šteroj je gostilničarsko dovoljenje v štrigovskoj fari (nekda Branilovičov, sledkar Mikulekov grünt) z poldrügim plügom pred tremi letami zasajeno goric k tomi pole, njive košelina, šume, k hiži pa štale se oda s proste roke.

## Trgovska hiža

na edno nadstropje v Štrigoovi, prek od cerkvi, v šteroj je bila prek 40 let jako dobro idoča trgovina se da zarende. Bunta je velika pa se da zmenšati, k njoj pripadajo potrebna skladišča, pivnica i lepo stanovanje. Lehko se itaki nasei. Oboje se zvedu pri **MAKS ŠTERN Čakovec.**

## Na znanje županom!

VOLILNI IMENIK

in

ABECEDNI IMENIK

se dobi pri

**IZIDOR HAHN**

trgovini v MURSKI SOBOTI.

## PRODAM

več vrst dobrega vina. Cena od 5 do 8 Din. litru.

Več se zve pri:

**ALOJZ ZAVRATNIK**

Ljutomer.

## ? Največje ve- selje otrokom ?

so igračke, katere po zelo nizki ceni

in v veliki izbiri n. pr. kangle za polivanje, vedra, obroče, hinte, peresne veternice, grablje, lopate, žoge, čige, vozičke ter razne figure iz celuloida in gumija itd. dobite pri

**Erdösy Barnabaš,**

trgovcu s papirjem in igračkami v M. SOBOTI, Cerkvena ulica.

## Strojno mizarstvo in zaloga mrtvaških potrebščin

**KAROL HOJS**  
GORNJA RADGONA.

Vljudno naznanjam, da sem nabavil kovinaste krste. V zalogi imam od preprostih do najfinejših, kakor tudi vse zraven spadajoče predmete. Ob potrebi se podjetje vsakumur priporoča. Priporočam se za dobavo stavbenega in pohištenega mizarkega dela. Zahtevajte cenike! Podjetje odlikovano s zlato in srebrno kolajno.